

Olvasmány.: 2 Kir 4, 42-44**Évközi 17. vasárnap****Szentlecke.: Ef 4, 1-6****Zsoltár válasza:** Nagy próféta támadt köztünk, * Isten meglátogatta az ő népét. Lk 7, 16 – 2. tónus**EVANGÉLIUM** Szent János könyvéből (Jn 6, 1–15)

Abban az időben: Jézus átment a Galileai-tengernek, vagyis Tibériás-tavának a túlsó partjára. Nagy tömeg követte, mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegek végbevitt. Jézus fölment egy hegyre, és ott leült tanítványaival. Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe. Amikor Jézus fölemelte szemét, és látta, hogy nagy tömeg jön felé, így szólt Fülöphöz: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?” Ezt pedig azért kérdezte, hogy próbára tegye, mert tudta ő, hogy mit fog tenni. „Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset” – felelte Fülöp. Az egyik tanítvány, András, Simon Péter testvére megszólalt: „Van itt egy fiú, akinél öt kenyér és két hal van, de mi ez ennyinek?” Jézus meghagyta: „Telepítsétek le az embereket!” Sok fű volt azon a helyen. Letelepedtek hát: szám szerint mintegy ötezen voltak csupán a férfiak. Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta a letelepedett embereknek; ugyanígy (adott) a halból is, amennyit csak akartak. Amikor pedig jóllaktak, szólt tanítványainak: „Szedjétek össze a maradékot, hogy semmisse vesszen kárba.” Összeszedték, s tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékából, amit meghagytak azok, akik ettek. Amikor pedig az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Ez valóban az a próféta, aki a világba jön.” Mikor Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják vinni, hogy erőszakkal királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egészen egyedül. Ezek az evangélium igéi. Elmélkedéshez:

- Miként válaszolunk, ha megkérdeneznek, próbára tesznek bennünket is a környezetünkben élők?
- Amikor nagyon kevés lehetőség van a kezünkben, akkor feladjuk a reményt, vagy oda tudjuk-e nyújtani hittel Jézusnak, hogy szaporítsa meg akarata szerint, tegye meg akarátát, akár csodaszerűen?
- Ha cselekedetünk miatt minket is "királyként" tisztelnének, tudunk-e megfelelően önmagunkra tekinteni Jézussal?

Kedves testvérek számára ebben a hírlevelünkben egy örömteli összefoglalót kívánunk átadni azokról a plébániai fiataljainktól, akik az V. EgyházMegyei Ifjúsági Tábor – Bodajk résztvevői lehettek.

Beszámoló-rovat: (1.) EMIT 2012 -Bodajk

Nagy várakozással töltött el az idei Egyházmegyei Ifjúsági Táborra való készülődés, hiszen három évvel ezelőtt még csak táborozóként, idén már csoportvezetőként vettem részt rajta. A nyár elején több alkalom is lehetőség adódott találkozni a többi segítővel, így egyfajta családi hangulat alakult ki közöttünk, amely megkönnyítette a későbbi közös munkát. A résztvevők érkezése előtt már két nappal elutaztunk Bodajkra, hogy „felderítsük” a tábor helyszínét, illetve lelkieken mi is ráhangolódjunk a táborra, melynek jelmondata: „kiment a MAGvető vetni...” Kedd reggel érkeztek meg a fiatalok, és rögtön kiscsoportokra osztottuk őket. Az első közös beszélgetés még csak az ilyenkor szokásos ismerkedős játékokkal teltek, de már látni lehetett, hogy nagyon gyorsan formálódik a kisközösség. Az elkövetkezendő napokban értékeinkről, Isten személyes ajándékairól láthattunk előadásokat, melyeket a délután folyamán kiscsoportokban át is beszélünk. Ezek közé az értékek közé tartozott a nevünk és védőszentünk ismerete illetve, hogy milyen szerepem van az egyházban, hogyan tudom kamatoztatni Isten-től kapott talentumaimat. Csütörtökön egy zárandoklat formájában átszálltunk Bodajkra, ahol egy ösztábori szentmisével erősítettük meg közösségünket. Ezen az estén volt az altáborok közti sorsverseny, amelyen jó volt megtapasztalni, hogy a hét folyamán nem csak a kiscsoportok kovácsolódtak össze, de az egész altábor is. Így közösen buzdíthattuk a résztvevőket és egymást. A pénteki nap a bűnbánat napja, így mi is kialakítottunk egy „bűnbánati parkot”, ahol Fűzes Ádám atya buzdítására sokan összegyűltünk a délelőtti folyamán, hogy Isten előtt letéve bűneinket könnyebb szívvel nézzünk a további feladatok elé. Utolsó este volt a táborűz, melyre minden csoport külön kis műsorszámmal készült, melyeknek hatalmas sikere volt. Ahogyan az egyik táborozó mondta: „Jó volt látni az atyák emberi arcát is” amikor együtt énekelünk és táncoltunk a tűz körül. Nagyon jó érzéssel töltött el, amikor az utolsó kiscsoportos esti imát az egyik csoporttag vezette. Ekkor éreztem igazán, hogy a bennünk elvetett mag fejlődésnek indult. Szombaton buszokkal mentünk a Szent István bazilika elé, ahol még elénekeljük a tábor himnuszát, és búcsút vettünk egymástól a mielőbbi viszontlátás reményében. Az ének során az egész téren megállt egy picit az élet, a járóelők kíváncsian fordultak a sok éneklő és tapsoló fiatal felé. Úgy éreztem, hogy egy kis színt vittünk akkor a szürke hétköznapokba.

*Szűcs Ádám***Beszámoló-rovat: (2.) EMIT 2012 – Bodajk**

A 3 évente megrendezésre kerülő Egyházmegyei Ifjúsági Tábor idén sem okozott csalódást, hatalmas élmény volt. Ez volt az 5. tábor, 2000, 2003, 2006 és 2009 után, bár én most voltam először. Már indulás előtt is rengeteg jót hallottam róla, olyan ismerősöktől, akik az előző táborok valamelyikében már résztvettek, így nagy izgalommal és kíváncsisággal készültem a táborra. Az érkező táborozók, korosztály szerint 3 altáborba lettek beosztva, én a 2. altáborhoz tartoztam. A nemsokára kialakított kiscsoportok nagyon hamar összekovácsolódtak, azok a gyerekek is nyitottá váltak, akik kezdetben kicsit zárkózottabbak voltak. A kiscsoportban, ahova én kerültem, a két vezetővel együtt tízen voltunk és olyan összetartó csapatná váltunk, hogy még, tábor után is tartjuk a kapcsolatot és szeretnénk majd találkozni egymással. A reggeleket tornával indítottuk, hogy a sok álmos táborozó felfrissüljön, majd kezdődtek a programok. Nagyon sokat játszottunk, beszélgettünk, előadásokat és történeteket hallgattunk és közben egyre több és több barátság alakult ki. Minden nap volt mise, ahol mindenki együtt énekelt. Ha olyan program vagy mise volt, ahol az egész tábor részt vett, akkor az Imperfectum együttes zenélt, akik idén is fantasztikus himnuszt írtak a táborozóknak. Számomra a legnagyobb élmény, a tábor eleji ösztábori program volt, melyen tanúságtételeket hallgattunk. Nagyon szép, helyenként megindító volt és rengeteg hitet meríthettünk mások élményeiből. A program este ért véget, amikor mindenki gyertyát gyújthatott azért, amiért hálát ad. Nagyon szép volt a sok kis lángocskák a sötétben ☺. Azt mondják, hogy ha az ember jól érzi magát, akkor gyorsabban telik az idő. Hát ez az öt nap nagyon gyorsan eltelt és 3 év múlva is szeretnék majd résztvenni a táborban, hiszen idén is rengeteg élménnyel és hatalmas lelki feltöltődéssel érkeztem haza.

*Orosz Blanka***Beszámoló-rovat:(3.)EMIT 2012 „Kiment a magvető vetni...”**

Idén az ötödik Egyházmegyei Ifjúsági Tábor rendezték meg Bodajkon. Én először mentem el ebbe a táborba, mint a 3. altábor résztvevője, és elmondhatom, hogy nagyon jól éreztem magam. Megérkezéskor picit izgultam, mert sok embert nem ismertem, de annyira barátságosan fogadtak minket, hogy az a kis izgalom is elillant. Egy csoportba kerültem két barátnőmmel, amit először nem gondoltam, hogy jó ötlet, de a végére beláttam miért is volt ez így jó. Nagyon érdekes, de még itthon együtt voltunk, nem beszélgettünk mélyebben. Itt volt rá alkalom, sokat beszélgettünk, együtt imádkoztunk és annyi lelki ajándékot kaptunk egymástól, hogy közelebb kerültünk egymáshoz, más lett a véleményünk egymásról.

Honlapunk címe:**www.belvarosiesztergom.hu**

Egy olyan lány is a csoport társunk lett, aki kicsit távol érezte magát Istentől, és eleinte furcsa volt neki a sok imádság, meg az az életfelfogás, amivel mi katolikusok gondolkodunk. Történt vele egy kis baleset a táborban, és nagyon sokan elkezdtek vele foglalkozni, ráfigyelni, segíteni neki. Meglepődve nézte, hogy milyen kedvesek tudnak lenni az emberek, és igazából rájött, hogy nem vagyunk mások, ugyan olyan emberek vagyunk, mint ő, csak mi Valakiben hiszünk. A tábor végére már ő is be tudott kapcsolódni a közös éneklésbe, ami nagyon jó érzéssel töltött el engem, mert láttam rajta, hogy elkezdte érdekelni Isten. Ami nagy hatással volt rám, és egyben megható pillanatokat élhettünk át, az az első nap esti előadása volt. Laci elmesélte életének meghatározó pillanatait, amit könnyes szemekkel hallgattam végig. Csodás volt látni, érezni, hogy vannak emberek, akik elveszítik hozzátartozóját, és nem eltávolodnak Istentől, sőt, szorosabban ragaszkodnak Hozzá. Ezt átélni, egyszerűen fantasztikus. Csodákat művel az Úr az emberekkel. Volt alkalmunk üzenni egymásnak egy üzenő falon. Mindenki számára volt egy boríték, amibe bármikor bele tudtuk rejteni kedves szavainkat egymás felé. Számos biztató szó, pozitív tulajdonságok halmaza került a borítékomba, melyet kicsattanó örömmel olvastam. Jó volt érezni, hogy máris mennyi barátom lett. Sok erőt adott az értékek napja, amikor megismertük egymás értékeit. Végre, nem csak a negatív jelzők, tulajdonságok... Manapság az ember mindig a rosszat látja magában, ahelyett hogy az értékeit keresne. Próbáljátok ki, hogy egy héti csak az értékeiteket keressétek ☺. Esténként bementünk a kápolnába barátainkkal vagy egyedül, és egy kis időt töltöttünk csendben, az Úrra figyelve. Hálát adtunk a napért, átgondoltuk mi is történt velünk, majd egy kis beszélgetés után nyugodt szívvel, lélekkel tudtunk lefeküdni. Az idei tábor himnusza a Jó föld nevet kapta, mely pontosan megismertette velünk, hogy Isten az, aki ott van velünk mindig, és általa jutunk el Hozzá.

„Mert minden magban, minden szívben, Ott vagy Te is bennünk, rendületlen, Országodba Te hívsz minket, Ezért zengjük hittel, reménykedve, Általad, Tebenned, Hozzád jutunk, A jó föld vagyunk!”

Kicsit szomorúak voltunk, mikor elérkezett a búcsúzkodás, de tudtuk, folytatnunk kell, amit itt kaptunk, tovább kell adnunk. Kívánom, hogy Ti is részesüljétek ilyen ajándékban. *Csomor Judit*

Karitasz köszönet és tájékoztató

Plébániánkon a Karitasz csoport 16 éve alakult. A csoport szépen fejlődött, a Plébánián helyet kaptunk. Saját és családtagjaink segítségével polcokat szereztünk és szereltünk be az adományok tárolására. A csoport az idők során 14 főre nőtt és a bajóti régió keretén belül csatlakozott a Szt. Erzsébet Karitasz Központoz. Az évek során szépen alakultak feladataink. Betegeket, idős rászoruló embereket látogattunk, heti rendszerességgel ruhához juttattuk az azt igénylő családokat, illetve néha az adományoktól függően háztartási dolgokkal is tudtunk segíteni. Az adományokat, amiket a hívektől kaptunk, igyekeztünk ügyesen beosztani. Emelkedő létszámmal eljutottunk a 80-85 db ételkészítő-csomag összeállításáig Húsvét és Karácsony ünnepére. A rászorulóknak a Központ segítségével igyekeztünk gyógyszer-támogatást juttatni. Igyekeztünk a hozzánk forduló ügyeinek intézésében segíteni, egy-egy beteget a misére szállítottunk, bevásároltunk és segítettünk a háztartásban is igény szerint. Éveken keresztül tudtunk az őszi iskola kezdetéhez tanteremtámogatást adni a rászoruló családoknak, illetve egy-egy határon kívülről érkező Ferences diák tanulási lehetőségét segítettük. Éveken keresztül a nyári gyerek táborozáshoz igyekeztünk a Központtól ételkészítő támogatást szerezni. Volt Anyák-napi ünnepség, Idősek napja misével és vendégséggel, Szt. Erzsébet cipó osztása évek óta. Angyalos csomagok összeállítása és küldése a dévai gyerekeknek, Kárpátaljai gyerekek nyaraltatása, de részt vállaltunk a dévai gyerekek nyaraltatásából, amit a Vízivárosi közösség szervezett. Csoportunk rendszeresen részt vett és feladatot vállalt a régiós programokban. Tanfolyamokat végeztünk, amit a Központ szervezett, bár legtöbbünk a szociális ágazatban munkaviszonya révén járatos volt ezen a területen. Ételmiszer-osztást tartottunk a nagycsaládoknak a Karitasz Központon keresztül évekig. Az elmúlt évben a Plébánia az Ételmiszer Bankhoz kapcsolódott, de ebben a munkában is igyekeztünk részt venni a háttér munkát biztosítva. A kezdő évek során kiderült, hogy a területünkön működő kórház betegeivel való törődés külön szakterület, így dr. Felföldi Éva főorvosnő vezetésével kórházlátogató csoport alakult és működik. Tagjaink közül többen ebben a csoportban is tevékenykednek. Mindent nem lehet felsorolni a teljesség igényével. Az idő elmúlt, egyre többször hallottuk, hogy megöregedtünk?!! Valóban így van, de a lelkes

munkán ez nem látszott. Úgy gondoljuk, hogy jöjjenek a fiatalok! Reméljük, legalább olyan odaadással és alázattal fogják csinálni a feladatokat, mint ahogy mi igyekeztünk azt tenni. December óta érződött, hogy sajnos különböző problémák miatt a csoportot nem lehet együtt tartani. Ahogy kiderült, tevékenységünk nem egészen egyezik a Plébánia vezetésének elképzelésével. A Karitasz csoport az eddigi felállásban 2012. július 31-el megszűnik! Szeretnénk köszönetet mondani a híveknek, akik látva tevékenységünket, anyagilag támogattak minket. Bármikor kéréssel fordultunk a közösséghez, adakozó hívekkel találkoztunk, akik lehetővé tették, hogy sok idős, beteg rászoruló ember életében tudtunk lelkieken túl anyagiakkal is segíteni. Megköszönöm a csoport minden tagjának, hogy szabadidejüket nem sajnálva odaadón álltak a feladatokhoz, kerestek mindig jobb megoldásokat. Időt, fáradságot nem kímélve szállításokat vállaltak, csomagokat hordtak. Természetesen köszönetet mondok mindannyiunk nevében a rendszeres támogatóinknak:

- az „Árkád” édességbolt tulajdonosának Horváth Ernőné Erikának és férjének,
- a „Gabi” virágbolt tulajdonosának, Szilávik Gabriellának,
- a Dunabogdányi pékség vezetőjének, Heim Ferencnek, aki a Szt. Erzsébet cipők sütésén, szállításán túl pékáruval segített és járult hozzá, hogy a rászorulóknak év közben is tudjunk ételkészítést juttatni,
- dr. Kanász Gábor főorvosnak, aki rendszeres adományával nagyon sokban hozzájárult a csomagok összeállításához, mindig számíthatunk adományaira,
- a Visegrádon működő Szt. György Lovagrendnek, akik minőségi ruhákat gyűjtöttek számunkra nagy mennyiségben és minden esetben a szállítást is biztosították. Köszönet mindenért!

A híveken, segítőinken és a csoport tagjain túl elsősorban a Jóistennek köszönöm, hogy ebbe a közösségbe vezetett és szolgálhattam. A csoport minden tagja nevében mondhatom, hogy a rászorulókat a maguk módján ezután is segíteni fogjuk, figyelünk rájuk. Továbbra is keresztényi lelkiülettel szeretnénk élni, ahogy a Bibliában olvassuk: „Jó tetteidet ne tagadd meg a rászorulóktól, hogyha módod van jót tenni vele.” (Péld 3,27) Köszönjük, hogy szolgálhattunk! *Galambosi Lajosné*

Kedves Testvérek figyelmét felhívjuk a rendkívül jól kialakított, működtetett honlapunkra. Kérjük, látogassák meg az oldalt és információkkal segítsék a naprakész működését. A weboldal és hírlevelünk számára szóló eseményekről, hírekről, információkról szóló elektronikus leveleiket a harangszo@egomnet.hu címre várjuk!

Hirdetések

- + 2012. augusztus 5.-én Vasárnap a Vízivárosi Templom búcsúünnepére lesz. A 18:00-kor kezdődő ünnepi Szentmisére mindenkit szeretettel hívunk. Ezen a napon a Belvárosi Templomban az esti hét óras, Vízivárosban a délelőtti 9 óras Szentmise elmarad!
- + A Belvárosi Plébánia szentségimádása augusztus 11-én (szombaton) 13 órától 17.45-ig lesz. (Jelentkezési ívre kérjük feliratkozni.)
- + 31-én (kedden) Loyolai Szent Ignác; (szombaton) Vianney Szent János ünnepe lesz.

+ Az elmúlt két héten temettük: Mihály Józsefet, Selmeczi Ilonát, Révfalvi Jánosnét, Szöllösi Barnabásnét.

A héten esküdtek: Sziklai Valéria Anna és Réti Péter, Bodolai Bernadett és Simonek István, Maurovics Horváth Lajos és Anne Marie Tomas.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Hétfő-Péntek: 19 óra; Vasárnap: 10, 12 és 19 óra

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Vasárnap: 1/2 9 óra

Szent István kápolna: Hétfő-Péntek: 1/2 8 óra; Szombat: 18 óra (előesti)

Zárdatemplom: Hétfő-Vasárnap: 7 óra

TOVÁBBI LITURGIÁK

második szombat 13.00-18.00 Szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00 Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30 Szentségimádás (Szt. István)

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele /megjelenik hetenként/
Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.;

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel./Fax.: (33) 898 – 124, Mobil: (20) 775 – 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

Web: www.belvarosiesztergom.hu e-mail: sztpeteresp@egomnet.hu